

duæ Personæ, quod falsum, dudumque in Hæresi Nestoriana damnatum est. Datur igitur in rebus creatis aliqua substantia prima, quæ tamen non est suppositum, & consequenter in rebus creatis suppositum & substantia prima non sunt idem. Quod attinet rationem Svarezii, in quâ dicit, quod in rebus creatis nulla substantia singularis sit communicabilis multis Personis, id conceditur, inde autem non sequitur, quod in rebus creatis omninò substantia prima sit suppositum. Datur enim substantia prima, quæ, licet non sit communicabilis multis Personis, est tamen alia ratione communicabilis, quia scilicet communicatur ut QUO, ita ut concurrat ad constitutionem alicujus rei, e. g. licet anima hominis non sit communicabilis multis Personis, inde tamen non sequitur, quod sit suppositum, quia est communicabilis ut QUO, quò scilicet constituitur homo. Idem de Humana Christi Natura sentiendum est, quæ communicabilis est, quatenus concurrat ad Christi Personam ipsam constituendam, quæ constat ex Divina & Humana Natura.

§. XI. Ut autem eò clariùs constet, quomodo Suppositum & Substantia prima differant, possunt hæc duo considerari (1.) in Deo (2.) in Creaturis. Si in Deo considerantur, realiter quidem à se invicem non differunt, sed tamen quoad nostrum concipiendi modum non sunt idem. Idque exinde liquet, quia Essentia divina, quæ est substantia prima, est communicabilis tribus Personis, & consequenter quatenus est Essentia seu prima Substantia, non est suppositum. Differunt ergò hæc duo in Deo, sed est saltem distinctio rationis; Ubiq; enim in Deo non est suppositio relativa, ibi non est concedenda realis distinctio. Atqui inter Essentiam & Suppositum seu Personam in Deo non est oppositio relativa. E. inter Essentiam divinam & Suppositum non est distinctio realis, est igitur saltem distinctio rationis. In Creaturis autem differre videmus de Humanâ Christi Naturâ, quæ in prædicamento Substantiæ ponitur. E. est vel prima vel secunda, non secunda, quia non est Substantia universalis. E. est Substantia prima. Nec tamen suppositum, ut antea ostensum. In Creaturis igitur suppositum est strictius quid Substantiâ primâ, & ei aliquid superaddit.

§. XII. Hæc Subsistentia hæctenus explicata, si est in re intellectu prædita, dicitur Personalitas, & Naturam in esse Personæ consti-